

Z P R A V O D A J

pro bohdanečskou farnost – Bohdaneč, Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov, Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice, Hostkovice a Hlohov

Srpen 2016

Letní

30. číslo

neprodejně

informace farnosti Bohdaneč

8. ročník

K O T O U Č O V – rozcestí v lese U obrázku

RYBNÍK

*V každé době
Tajemný hladinou
I hlubinou*

*Vrby na jednom břehu
Pokorně sklánějí
své hlavy k zemi*

*Prsty topolů
Na druhé naopak
Ukazují do oblak,*

*V životě člověka
Obojího je třeba.*

František Trtílek: Už amen

pohled na rybník v Hostkovicích

Duchovní zamyšlení...

Srdcem věříme k spravedlnosti a ústy vyznáváme k spasení, neboť Písmo praví: Kdo v něho věří, nebude zahanben.“ (Římanům 10, 10-11)

„Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“ (Matouš 4,19)

Když vám někdo nevěří, že jste něco zažili nebo něco viděli, svět se kvůli tomu ještě nezboří. Ale když vám někdo řekne, že nevěří vám a ještě se od vás odvrátí, určitě vás to nenechá na pokoji.

Svaté Písmo nás poučuje, že „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme a být si jist tím, co nevidíme.“ A dodává, že: „K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím.“ (Židům 11, 1-2)

Mnozí lidé potřebují důkazy, aby mohli věřit, křesťany nevyjímaje.

Když se Ježíš zjevuje pochybujícímu Tomášovi, říká: „Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ (Jan 20,29) Víra se totiž nerodí v očích, ale v srdci.

Když Petr a jeho bratr Ondřej slyší Ježíšovo: „Pojďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí“, neřekli ani slovo, všeho nechali a šli. Ježíš se jim nemusel legitimovat, nepotřebovali znát kam a na jak dlouho, dokonce se neptali proč, ani co je čeká.

V jejich srdcích se něco odehrálo a to rozhodlo o jejich životě.

Co potřebujeme my, abychom věřili?

Lepší kněze či faráře, vědecké důkazy o pravosti Bible nebo zvláštní, nadpřirozená zjevení? Ono ani tak moc nezáleží jak věříme, ale komu věříme. Mnozí lidé věří v nadpřirozenost. Někteří věří i v nějakou „vyšší sílu“ nebo „vyšší řád“. Víra, která nás zachrání, musí být vírou v Ježíše Krista, protože jak praví Písmo: „Kdo v něho věří, nebude zahanben“.

J. K.

Náš Zpravodaj...☞

Milí čtenáři, toto letní číslo vychází opožděně kvůli různým technickým záležitostem. Časopis byl připravován v letním čase, takže některé články a příspěvky tomu odpovídají. Přijměte tedy velkou omluvu za zpoždění a zároveň přání, aby se vám číslo a příspěvky v něm líbily, podaly vám informace a duchovně vás obohatily. Díky za pochopení! ☺

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora

OKÉNKO DO DUŠE: „Panno Maria a naši svatí, přimlouvejte se za nás...!“

Vždycky se v těchto letních měsících rád vracím ve vzpomínkách do Písku – jihočeského města, rodiště mého otce.

Jezdil jsem tam s rodiči na dovolenou. Byl to týden – 14. Dní, ale každý den byl nějak účelně naplněn. Pro mě, tehdy studenta, měla však hlavní význam možnost zahrát si na varhany ve dvou hlavních kostelích - děkanském Narození Panny Marie a klášterním Sv. Kříže

(kde jsou varhany za hlavním oltářem).

Pan ředitel kůru Kinkor byl rád, že nemusí spěchat ze zahrádky – a já ho nepřipravil o žádný hmotný požitek. K těmto našim píseckým pobytům patřila tradiční návštěva Svaté Hory u Příbrami. Právě v červenci jsme nevyhledávali přeplněnost tohoto poutního místa, ale spíše usebranost a klid.

I zde mám vzpomínky na P. Břízu, autora ordinária, jenž byl v té době na Svaté Hoře varhaníkem. „Pustil“ mi dvě mše svaté; pak jsme museli na vlak.

A snad ještě hezké škorpení otce a maminky – soutěže mezi Pískem a Ledčí: který kostel je vyšší a hezčí? Která řeka – Otava, či Sázava...

Ano, druhá část liturgického mezidobí je obohacena poutními slavnostmi; od té první – Sv. Matěj – až do téměř poslední – Všech svatých.

Ty slavnosti, jež padnou do adventu, či postu, mají náhradní termín. Tedy máme za sebou příkladně Sv. Jana Křtitele (Sázavka, Sačany, Kaliště), Sv. Petra a Pavla (Ledeč, Úsobí, Vyšehrad), kde do největšího popředí vystupuje velechrám Sv. Petra.

A tak můžeme rozdělit i skupiny věřících: Jsou věřící – poutníci, jež vyhledávají množství účastníků. Jsou takoví, které oslovuje poutní místo velebností ticha a silou tajemství. Jsem zde, Pane, já s Tebou a Ty se mnou. Netřeba slov, jen meditace...! Ó Panno věrná, při svém lidu stůj, buď při nás se svými svatými, aby nás provedli branou nebes k Tvému Synu!

Váš Karel Pompe

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Stanislav Tomšíček vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

NÁBOŽENSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ PRO DOSPĚLÉ

Náboženství pro dospělé, připravené **P. Martinem Sklenářem**, s jehož laskavým souhlasem hodiny zveřejňujeme, pokračuje již desátou lekcí. Ke studiu a uvažování je dobré si otevřít Bibli a doplnit si informace k tématu také z ní. Pokud by měl někdo o Bibli zájem, může se obrátit na Annu Holubovou, která mu ji po dohodě, obstará. A teď se již začtěte do lekce, která se zabývá Prorockými knihami a proroky.

10. hodina – stále hovořící Bůh – Prorocké knihy

Jestliže jsme v posledních dvou hodinách hleděli na dějiny Izraelského národa z pohledu neustálé přítomnosti a starostlivé očišťující péče Boha, pak se nyní při hovoření o prorockých knihách zaměříme na to, že Bůh v dějinách neustále promlouvá ke svému lidu.

Abychom dobře pochopili postavy proroků, je třeba mít na paměti dějiny Izraelského národa.

Proroci – charismatické postavy

V prvním období své existence (období soudců) žil Izraelský národ své dějiny velmi charismaticky – neustále očekával Boží pomoc, to, že si Bůh vyvolí svého služebníka, který uskuteční jeho záměr. S králi docházíme k jistému institucionalismu – král se stává králem na základě rodové příslušnosti, ne na základě Božího jedinečného vyvolení. Ano, král je zástupcem Hospodina na zemi, ale velmi často v dějinách židovství králové nežijí podle Božích záměrů. V tomto období se tedy objevují postavy proroků, těch, kteří charismaticky zprostředkovávají Hospodinova slova.

Typologie proroků

Ale proroci nejsou vždy charismatické osobnosti. My, když se hovoří o prorocích, představíme si častokrát nějakého člověka, který žije spíše asketickým způsobem života a oznamuje tvrdé a pravdivé Boží slovo. Toto je ale skutečně jen velmi zúžený pohled na tyto postavy. Židovské dějiny jsou totiž mnohem komplexnější. V židovském národě můžeme rozpoznávat více druhů proroků. Přesněji řečeno pět typologií:

- **organizovaní proroci** – jedná se o učedníky proroků. Tito organizovaní proroci vytvářejí komunitu kolem výrazné postavy. Pokud chceme nějaký konkrétní příklad, pak můžeme odkázat na proroky, kteří se shromažďují kolem proroka Samuela.
- **kulturní proroci** nebo také chrámoví proroci. Jedná se o osoby, jejichž primárním posláním byla modlitba a zprostředkovávání Božích vnuknutí.

- **proroci královského dvoru.** Tyto postavy obklopovaly krále a byly nápomocny jemu a jeho politice. Jejich velkým nebezpečím byl kariérismus. Tito proroci velmi často sklouzávali k tomu, že králi nesdělovali slovo Hospodinovo, ale to, co chtěl král slyšet. Ale nemuselo to tak být nutně. Jako zářný příklad věrného Hospodinova proroka na královském dvoře můžeme uvést Nátana, který dokáže Davidovi odhalit jeho hřích.

- **„svobodní“ proroci a proroci opozice.** Jedná se o významnou skupinu pro tradici a formování biblického kánonu. Do této skupiny náleží většina proroků, jejichž poselství máme v Písmu svatém (vyjma Abakuka, Nahuma a Jonáše). Tito proroci pronášeli Hospodinův výrok, který někdo v jejich blízkosti zaznamenával.

- **píšící proroci.** Nejedná se o proroky, kteří by zaznamenávali právě vyřčené výroky, ale jedná se o lidi, kteří provádějí redakční práce na různých textech, poselstvích. Jsou to osoby, které vytvářejí definitivní formu prorockých knih.

Poslání proroka

V tuto chvíli budeme uvažovat o „svobodných“ prorocích a prorocích opozice, tedy o těch prorocích, jejichž výroky máme zaznamenány v prorockých knihách.

V katolickém prostředí se velmi často mylně domníváme, že prorok je ten, kdo předvídá budoucnost. Domníváme se tak na základě novozákonních textů. V knihách NZ, především pak v evangeliích, se častokrát říká, že se v Ježíši naplňuje, co bylo řečeno ústy proroka...

Ale prorok není ten, kdo předvídá budoucnost. Prorocká slova se v první řadě naplňují v období prorokova života. On hlásal Boží slovo svým současníkům. Prorok byl člověk, který byl osloven Hospodinem, aby králi, či lidem, kteří žili v jeho době, zprostředkoval Boží slovo. Prorok velmi často začíná svou řeč uvozením: „Tak praví Hospodin“, resp. „stalo se ke mně slovo Hospodinovo“.

Vyjádření „tak praví Hospodin“ představuje proroka jako Hospodinova posla, který přináší Hospodinovo slovo. Prorok se musel s Hospodinovým výrokem někde setkat, musel ho někde zaslechnout. Aby mohl pronést Hospodinův výrok, předpokládá se jeho určitá mystická zkušenost.

Prorok ale častokrát začíná svou řeč také slovy: „Stalo se ke mně slovo Hospodinovo“. Tato výpověď mnohem více zdůrazňuje zkušenost s poselstvím. Pronesené poselství není plodem člověka, ale je sdělením Boha člověku a pro člověka. Je něčím, co se bytostně dotýká lidského života, co vypovídá o lidském bytí.

Nezrušitelnost Božího slova

Prorok tedy skutečně není někým, kdo předvídá, co se stane, ale zvěstuje lidu Hospodinovo slovo, jeho poselství. To, že se poselství uskutečňuje i v budoucnu, vyplývá z toho, že Boží slovo je trvale platné a stále znovu se podivuhodným způsobem uskutečňuje v dějinách a směřuje ke svému naplnění v nebeském

království. Proto se tedy prorocký výrok novým způsobem naplňuje rovněž v Ježíši Kristu, respektive v lidských dějinách všech epoch.

Některé z příkladů:

- Iz 7,14 – Hle panna počne a porodí Syna.
- Iz 40,3 – Hlas volajícího: Připravte na poušti cestu Hospodinu!...
- Iz 52,13-53,12 – zpěv o trpícím služebníkovi – byly to však naše nemoci, jež nesl...
- Jer 31,31-34 – „smlouva vepsaná do srdce“.
- Ez 36,16-38 – „nová smlouva“.
- Zach 9,9 - ...hle, přichází k tobě tvůj král..., jede na oslu, oslátku, osličím mláděti...
- Mich 5,1 – A ty Betléme...

Každý z těch úryvků promlouvá ke konkrétním lidem, do jejich konkrétní situace. Tato slova se naplňují již za prorokova života, nebo v době velmi blízké.

Prorok v dějinách Izraele

Z toho vyplývá, že proto, abychom mohli dobře pochopit prorocké knihy, je třeba dobře znát to, kdy prorok vystupuje, ke komu a za jakých okolností hovoří (viz předchozí dvě hodiny). Pro lepší orientaci je na konci dnešní hodiny přiložen seznam proroků a označení doby kdy a kde vystupovali. Seznam je ale pochopitelně opět jen schematický a bylo by třeba se mu a jednotlivým prorockým postavám věnovat trochu podrobněji. Snad k tomu bude prostor v následujících letech.

Identita proroka

Můžeme tedy říci, že prorok je Bohem oslovený člověk, který s ním má jedinečný vztah. Naslouchá mu a nemá strach hlásat to, co mu Bůh říká. Proto bychom mohli nyní konstatovat některé základní prvky identity významných a pravých proroků:

- prorok je člověk poeticky inspirovaný.
- prorok je člověk, který působí v kontextu své doby, v kontextu sociálních podmínek.
- prorok je člověk, který je výjimečnou, silnou osobností.
- prorok je člověk, který přináší osobní a osobité svědectví o Bohu.

Když se podíváme na jednotlivé biblické prorocké knihy, můžeme je rozdělit na dvě základní části:

- čtyři velcí proroci (jejich spis je velký) – Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiel, Daniel,
- 12 malých proroků (jejich spisy jsou útlejší) – Ozeáš, Joél, Amos, Abdiáš, Jonáš, Micheáš, Nahum, Abakuk, Sofoniáš, Ageus, Zachariáš a Malachiáš.

Čtyři velcí proroci

Zaměříme se v krátkosti na čtyři velké proroky:

Prorok Izaiáš je prorokem, jehož poselství obsahuje období více jak tří staletí. Proto rozlišujeme tak zvané „tři Izaiáše“. Proto Izaiáš působí v Severním království a následně po pádu Severního království také v Judsku. Deutero Izaiáš působí v období Babylónského zajetí. Trito Izaiáš působil v období po návratu ze zajetí.

Prorok Jeremiáš je prorokem Judska. Jeho působení je vymezeno dvěma významnými událostmi židovského národa. Jeho poslání začíná v období Jošijášovy reformy (622) a končí Babylónským zajetím (586). Prorok Jeremiáš je pozdvihnutým hlasem jednoho z mála věrných Hospodinových proroků, který upozorňuje lid, že po reformě žije v přehnaném optimismu a nevidí, že král Nabuchodonosor už „tluče“ na vrata Jeruzaléma.

Postava kněze Ezechiela vystupuje do popředí v období Babylónského zajetí. Je to osobnost, kolem které se shromažďují přesídlenci. Kolem jeho postavy se začíná formovat synagogální shromáždění. S ním také nabírá na důležitosti kněžská třída.

Postava proroka Daniela je postavena do Babylónského zajetí. V knize je popisována věrnost Izraele, i když žije v nepřátelském prostředí. Kniha ale vznikla v době „helenizace“ židovského národa, tedy někdy v polovině 2. stol. Jednotlivá probíraná témata (zákaz modlitby, zákaz vlastnit Písmo svaté) odpovídají právě období 2. stol. př. Kr.

Prorocké knihy většinou ve svém názvu nesou hlavní poselství knihy. Prorocká kniha je pak tedy souhrnem Hospodinových výroků týkajících se nějakého určitého tématu. Často je také jejich název odvozen od „hlavního“ proroka daného tématu¹. Jak už jsme uvedli, z Písma svatého, především z knih Samuelových a Královských, známe ještě další prorocké postavy. Tak například Samuela, Nátana, Eliáše, Elizea...

Prorocký úřad v dějinách lidstva

Nyní si dovolme určitý dějinný skok. Prorocký úřad neměl skončit SZ, ale má pokračovat v lidských dějinách i nadále. Bůh nebyl tím, kdo promlouval v dějinách ke svému lidu, ale on je tím, kdo neustále promlouvá. I v dnešní době povolává proroky, kteří mají současné době zprostředkovávat jeho poselství. I k nám promlouvá Bůh, i k nám se stává jeho slovo.

Při svátosti křtu jsme byli pomazáni olejem křížmo a při tomto pomazání se mimo jiné říkalo, že jsme pomazáni k podobě Krista proroka. Kristus byl tím největším prorokem, protože on hlásal Boha nejen svými slovy, ale celým svým životem.

Každý z nás je ze křtu povolán k tomu, aby hlásal Boží slovo. Aby byl skutečným prorokem – tím, o kom jsme hovořili ve SZ. Každý z nás by měl působit v kontextu své doby, v kontextu sociálních podmínek. Každý z nás by měl být výjimečnou, silnou osobností, která přináší osobní a osobité svědectví o Bohu.

Apoštolská exhortace *Christifideles laici*, která hovoří o životě a poslání laiků, vyjadřuje, že my křesťané máme povinnost hlásat Boží slovo svým životem a svým

¹ Název prorocké knihy tedy neoznačuje jediného autora.

slovem. Svým životem naprosto nutně za všech okolností, svým slovem naprosto nutně za určitých okolností.

Jak toho docílit? Abychom mohli být nositeli Božího slova, tak je v první řadě třeba tomuto Božímu slovu naslouchat. Je třeba žít v opravdovém a upřímném vztahu s Bohem. Je třeba se modlit, číst Písmo svaté, vzdělávat se a otevírat se tak Božímu poselství. Jedině tak budeme moci být proroky dnešní doby, jedině tak bude Bůh moci i v dnešní době promlouvat k mnohým lidem, lidem dnešní doby.

Proroci Izraelského národa

Izaiáš

- **ProtoIzaiáš (kk. 1-40)** v letech 740-701., převážně v Judsku
- **DeuteroIzaiáš (kk. 41-55)** Babylónské zajetí, významné jsou 4 zpěvy o „trpícím služebníkovi“
- **TritoIzaiáš (kk. 56-66)** kolem roku 520, tedy v době obnovy města a chrámu.

Jeremiáš mezi roky 622 (Jošijášova reforma) a 586 (Babylónské zajetí)

Ezechiel od roku 593, kněz, kolem kterého se shromažďují přesídlenci.

Daniel jeho slovo je zasazeno do babylónského zajetí. Ve skutečnosti se ale jedná o text z období „helenizace“ Zaslíbené země, tedy přibližně z roku 167.

Ozeáš přibližně v letech 755-725

Jóel buďto 9. stol., nebo pravděpodobněji po návratu z Babylónského zajetí.

Ámos přibližně v letech 760-750, Severní království.

Abdijáš pravděpodobně v letech 587/586 – dobývání Judska.

Jonáš nelze dějinně zakotvit.

Micheáš kolem roku 730.

Nahum v období krále Jošijáše (reformátor – 640-609).

Abakuk nejspíš mezi roky 609-597 (Jošijášova smrt – Babylónské zajetí – první deportace).

Sofonjáš nejspíš kolem roku 630.

Ageus kolem roku 520-515

Zacharjáš kolem roku 520-515

Malachiáš mezi roky 515 (znovuvysvěcení chrámu) a 485 – příchod Ezdráše, resp. Nehemjáše.

Nabízené otázky k snadnějšímu studiu

1. Proroky můžeme nazvat charismatickými postavami v institucionálním zřízení Izraele. Na koho tyto postavy v tomto pohledu navazují?
2. Jakých pět typologií proroků v židovském národě známe?
3. Která typologie proroků je pro naše povídání důležitá?
4. Jakými dvěma větami proroci častokrát začínají svůj výrok?
5. Co vyjadřují uvozující prorokova slova „tak praví Hospodin“?
6. Co vyjadřují uvozující prorokova slova „stalo se ke mně slovo Hospodinovo“?
7. Co můžeme říci o postavě proroka? Jaká je jeho identita?
8. Komu pronáší prorok konkrétní poselství?
9. Proč je možné vztahovat prorokova slova také na Ježíše, na dnešní dobu?
10. Kolik je velkých proroků?
11. Vyjmenuj velké proroky.
12. Kdy působil prorok „Izaiáš“?
13. Kdy působil prorok Jeremiáš?
14. Kdy působil prorok Ezechiel?
15. Čím je významná Ezechielova postava?
16. Kdy působil prorok Daniel?
17. Kolik je malých proroků?
18. Vyjmenuj alespoň čtyři malé proroky.
19. Podle čeho se jmenují jednotlivé knihy?
20. Jaké jiné proroky ještě znám?
21. Co to znamená, že jsme při křtu mazáni k podobě Krista – proroka?
22. Papežská exhortace *Christifideles laici* (o životě a poslání laiků) říká, jakým způsobem máme hlásat Boží slovo. Jakým tedy?

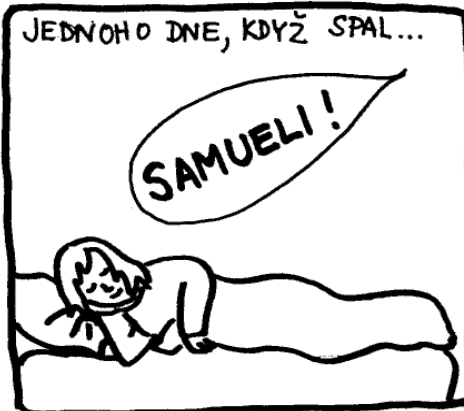
INFORMACE O SBÍRKÁCH V BOHDANEČSKÉ FARNOSTI k 28. 8. 2016

Sbírky v Bohdanči a Třebětíně k 28.8.2016		23.454 korun
z toho	sbírka 6. 3. 2016 na podporu mládeže do Krakova	925 korun
	sbírka 20. 3. 2016 na plošné pojištění kostelů	2290 korun
	sbírka 3. 4. 2016 na Svatopetrský haléř	1.350 korun
	sbírka 17. 4. 2016 na kněžský seminář	830 korun
	sbírka 24. 4. 2016 na pomoc Ukrajině	300 korun
	sbírka 15. 5. 2016 na potřeby diecéze	730 korun
	sbírka 19. 6. 2016 na Českou katolickou charitu	1.525 korun

Sbírky sčítají a zapisují: kostelníci J. Holub, M. Petrus, Laudátovi, A. Holubová

SAMUEL

MALÝ CHLAPEČEK SAMUEL VYRŮSTAL V CHRÁMĚ, KDE POMÁHAL KNĚZI ÉLÍMU

HOSPODIN BYL S NÍM

A NEDOPUSTIL, ABY NĚJAKÉ
JEHO SLOVO PŘIŠLO NAZMAR.

www.deti.vira.cz

I. Samuelova 16,7: „Nejde o to, jak se dívá člověk. Hospodin však hledí na srdce.“

Rekreace a odpočinek - tipy jak ne/odpočívát

Slovo *rekreace* pochází z latiny a znamená: *re - creatio, neboli znovu stvoření.*

PRÁCE A ODPOČINEK

Život člověka má rytmus práce a odpočinku, rekreace.

Má odpočívát a dovolit i druhým, aby si mohli oddechnout. Práce patří k životu člověka. Nemá ale člověka zničit.

PŘECENĚNÍ PRÁCE

V dnešní době dochází k přecenění aktivity a k přecenění toho, co slouží k nějakému účelu - co je "užitečné". Tak se ve tváři člověka usadilo neustálé napětí. Ale ne vždy to, co je nejnáročnější, nejtěžší a "účelné", je to nejlepší. Protikladem přecenění práce je volný čas! Mnohý člověk

jej ale odmítá jako něco nesmyslného, jak něco, co si nelze dovolit.

PŘESTÁVKA A VOLNÝ ČAS

Smyslem *přestávky* je, že se člověk zotaví z práce kvůli dalšímu pracovnímu výkonu. Je to článek pracovního procesu.

Smyslem *volného času* ale není, aby člověk mohl pracovat lépe, déle a bez poruchy.

Smysl volného času je, aby člověk i ve své pracovní funkci, která ho omezuje na určitou oblast života, zůstal člověkem. To znamená, aby rozuměl sám sobě, aby se rozvíjel a realizoval jako bytost zaměřená na celek, ne jednostranně jako stroj.

„Bez volných chvil je člověk neúplný a jakoby rozkouskovaný na části.“
(Romano Guardini)

ODPOČINEK a rekreace MŮŽE BÝT:

- * příležitostí k načerpání sil pro tělo i ducha
- * časem pro lidi blízké: děti, partnery, stárnoucí rodiče, opuštěné přátele
- * skvělou příležitostí, abychom zjistili, že i bez nás se svět ani nezhroutí, ani nezastaví
- * příležitostí k obdivování Božího díla
- * příležitostí k zamyšlení nad sebou samým
- * příležitostí k pohledu na sebe a na život pod jiným zorným úhlem
- * příležitostí k (pře)hodnocení zaběhaných životních cest
- * obdobím, kdy máme dostatek času pro Boha

ODPOČINEK NEMÁ BÝT:

- * dobou horečného pobíhání od města k městu, od památky k památce...
- * časem pro horečné sbírání dojmů, kterými později ohromíme své přátele
- * otrockou prací
- * jiným výrazem pro lenost a zahálku

KRITÉRIUM DOBRÉHO ODPOČINKU

Po dobrém odpočinku se člověk vrací do svého běžného prostředí a do své práce posílněn, s chutí a radostí. Ne s nechutí a unaven.
Z dobré rekreace se člověk nemusí rekreovat...

KDO SI NEUMÍ ODPOČINOUT, měl by se zamyslet nad tím:

- * jak vidí svůj význam, zda neočekává vše od sebe, od svých (omezených) sil a možností...
- * jak důvěřuje v Boha, který se o člověka stará...
- * jak umí spolupracovat s druhými lidmi a s Bohem...
- * zda mu není práce bohem, drogou, a smyslem všeho...

ČLOVĚK, BŮH A ODPOČINEK

Sám Ježíš se často odebíral na "opuštěné místo", aby se zotavil. Neboj se proto vyjít si s ním ani ty! Najdi si klidné místo. Můžeš se procházet, sednout si, nebo si i lehnout. Předstup v tichu před Boha, uvolni se a promlouvej v hloubi svého bytí: "Pohled', Bože, zde jsem." Takto k němu můžeš promlouvat kdykoliv a kdekoliv... Pak mlč a v pokoji mu naslouchej. Když cítíš, že jsi v nitru svého bytí připraven dále s Bohem komunikovat, pak se modli: "Můj dobrý Otče, jsem tvé dítě. Ty mě miluješ a jsi všemocný." Nech tyto věty znít ve svém srdci, než si uvědomíš, že v Bohu je tvoje pravá jistota, která je pramenem i tvého zotavení. Neboj se takto s Bohem komunikovat každý den, nebo raději i několikrát denně. (Podle Tomislava Ivančiče) Ježíš praví: Pojdte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. (Mt 11,28)

„STOUPNĚTE SI NA ZAČÁTKY CEST, VYHLÍŽEJTE A PTEJTE SE: KTERÁ CESTA JE DOBRÁ? PO TĚ SE VYDEJTE A NAJDETE ODPOČINEK PRO SVÉ DUŠE.“

Bible, Jer 6,16)

Kapitoly z Liturgiky 4.

Posvátné místo – symbolika křesťanského chrámu

Světlo Starého zákona

Člověk je celou svou přirozeností společenská bytost. Z biblického pohledu je už od počátku stvořen pro společenství s Bohem – svým Tvůrcem, v jehož bezprostřední blízkosti smí žít obklopený světlem milosti. Člověk vzešel z prachu země, se ale nemusí omezovat pouze na ni. Lidským ho činí život v láskyplně prožívaných vztazích, k protějšku – k milovanému „Ty“. Jím je nejen Bůh sám, ale také největší z jeho darů a „pomoc jemu rovná“, výraz sebe sama či biblicky řečeno „kost z mých kostí a tělo z mého těla“ (Gn 2,23) – to je žena. Společenský rozměr člověka je tak už navěky charakterizován láskou, která je však i zdrojem jeho osobního neklidu a jediným smysluplným cílem lidského putování. Celý lidský rod je volán k životu a ke společenství, k vytržení z chaosu a samoty.

Shromáždí můj lid!

Starozákonní patriarcha Mojžíš se na hoře Sinaj opakovaně setkává s živým Bohem, samotný lid může mnohokrát přihlížet různým projevům zázračného božího působení: vysvobození z egyptského otroctví, rozestoupení vod Rudého moře či sycení vyčerpaného lidu na poušti manou a křepelkami či napojením vodou ze skály (Ex 13-17). Především ale od Hospodina dostává naučení lásky, soubor příkázání pro správný život zvaný Desatero, který se napříště stává jakýmsi duchovním srdcem vyvoleného národa a zdrojem jeho osobního uvědomění v okolním nepřátelském světě. Viditelným symbolem této Boží přízně se stává předobraz budoucího jeruzalémského chrámu přenosná Archa smlouvy a lidé, kteří ji mají za úkol střežit, tj. Mojžíšův bratr Áron a jeho synové.

Uvedení Árona do kněžského úřadu předchází Hospodinův příkaz: „Shromáždí celou pospolitost mého lidu ke vchodu do stanu setkávání“ (Lv 8,3). Řecký překlad bible zde poprvé používá sloveso „synagogein“ (shromáždit, svolat), vystihující boží impuls sjednotit lid, aby byl schopen vyjít stejným směrem. Prvním impulzem je boží příkaz a naplněním je lidská odpověď. Chaos a rozdělení přítomné mezi lidmi zásluhou šířícího se hříchu (vzpomeňme na pád prvních lidí a na stavbu babylónské věže) je možné překonat pouze modlitbou jako nutným předpokladem lásky a obnovené jednoty mezi lidmi a Bohem.

Toto slovo se vyskytuje na mnoha místech Starého zákona a nic neztrácí na své vnitřní síle ani v zákoně Novém. Navzájem provázaná slova, ať už hebrejské „bejt kneset“ (dům shromáždění), řecké (synagóga, eklésia) či latinské (ecclesia) znamenají na prvním místě živé shromáždění modlícího se lidu, ale později také

samotný dům modlitby (synagoga, kostel). Obraz společenství svolaného lidu na Sinaji naslouchajícího Božímu slovu a zpečetěné oběti beránka je trvalým odkazem a potvrzením smlouvy mezi Bohem a člověkem. „Nezapomeň na den, kdy jsi stál před Hospodinem, svým Bohem, na Chorébu, kdy mi řekl Hospodin: »Shromáždí mi lid a dám jim slyšet svá slova, aby se mě naučili bát po všechny dny svého života na zemi a učili tomu i své syny.«“ (Dt 4,10).

V představách starých orientálních náboženství byl chrám místem konkrétního přebývání božstva, omezeným jeho zdi či ukončením chrámového okrsku. Podobně to bylo i v řecko-římském světě, kde se pro ně používalo termínu „templum“. Uzavřít boha (božstva) mezi jasně vymezené zdi a omezit tak jeho působení v oblastech, kde by mohl ohrozit naše plány, bylo důvodem, proč starozákonní lid tak dlouho čekal se stavbou svého vlastního Chrámu v Jeruzalémě. Bůh sám symbolicky představovaný Archou smlouvy je se svým kočovným lidem neustále na cestách, doslova mezi nimi „stanuje“ (odtud také někdy „Stánek Smlouvy“ nebo „Stan setkávání“). Stejného slova mimochodem později používá řecký text Prologu Janova evangelia, kde se říká, že se „Slovo stalo tělem, aby přebývalo (= vlastně „stanovalo“) mezi námi.“

Já vystavím příbytek tobě!

Čtyři sta osmdesát let po osvobození židovského národa z egyptského otroctví a od zázračných událostí na hoře Sinaj trvalo, než bylo v Jeruzalémě započato se stavbou velkolepého chrámu. Archa smlouvy byla zdrojem požehnání pro ty, kteří se snažili Hospodina milovat, a neštěstí pro ty, kteří se jí snažili využít nebo zmocnit násilím. Židovský národ osídlil zemi, kterou dostal darem, což bylo počátkem proměny kočovného pasteveckého lidu v lid zemědělský. Pod vlivem okolních národů je i v Izraeli ustanoveno království, aby jim v budoucnu bylo znamením nejen slávy, ale i hanby. Velký král David, výjimečný strateg a válečník, ještě větší hříšník, ale naštěstí i člověk schopný velkého obrácení a lásky k Bohu, byl prvním, kdo uvažoval vystavět kamenný příbytek pro Archu smlouvy. Dobil mnohá města, i Jeruzalém, kde si vystavěl královské sídlo a kam toužil archu přenést. „David šel s velkou radostí přenést Boží schránu do Města Davidova“ (2 Sam 6,12). Lid se radoval společně s králem, který „poskakoval ze vsí síly“. Král vyjevil proroku

Nátanovi své odhodlání postavit důstojný Boží příbytek, uvědomil si totiž až příliš dobře nedostatečnost situace: „Hleď, já sídlím v domě cedrovém, a Boží schrána pod stanovou houní“ (2 Sam 7,2).

Dopustili bychom se chyby podobné Davidově, když bychom se domnívali, že stavbou chrámu, jsme Bohu prokázali lásku či vděčnost. Je to on, kdo nám prokazuje čest, když si chrám nechá vystavět, protože jeho vlastní absolutní dokonalosti pozemský chrám nic nepřidává. Stejně je to s naší návštěvou kostela či s modlitbou. On naši návštěvu kostela a naše modlitby nepotřebuje. Nebude díky nim dokonalejší. My sami potřebujeme modlitbu a místo, kde se budeme setkávat s Bohem, s lidmi, ale také sami se sebou a tak, jací doopravdy jsme.

Nátan Davidovi odpověděl: „Hospodin ti oznamuje, že on vybuduje dům tobě.“ (2 Sam 7,12). A tak se stalo. Z Davidovského rodu (tj. domu) pochází Ježíš, nazývaný Kristus, „jehož království nebude mít konce“ (srov. Lk1,31-33).

P. Radek Martinek

Ty nás potřebuješ...

Třiatřicet let jsi žil na této zemi.

To nestačilo.

Nemohl jsi milovat jako matka, k tomu potřebuješ matky.

Nemohl jsi se starat o rodinu, k tomu potřebuješ otce.

Nemohl jsi pomáhat těm, kteří jsou teď nemocní,
k tomu potřebuješ lékaře a ošetřovatelky.

Nemohl jsi lámat chléb dnešním lidem,
k tomu potřebuješ kněze.

Potřebuješ nás, abys na tomto světě dokončil, co jsi začal.

Potřebuješ nás, abychom konali zázraky, zázraky techniky a vědy,
divy sloužící lásky a dobroty, divy pokoje...

Skrze mé ruce a mé srdce chceš udělat svět lidštějším,
skrze můj rozum a mou práci.

Protože ti jde o dnešní svět a o ty, kteří v něm žijí.

(Alfonso Pereira, Myšlenky a modlitby)

...příspěvek z Paměti bohdanečského pražáka Františka Zadražila

Významná v životě zaměstnanců byla výplatní setkání. V tehdejších dobách byla výplatním dnem zpravidla sobota. Taková událost se musela oslavit – jak jinak než s kamarády v hospodě. Nejdříve přišli „vápeníci“ ze zdejší vápenky. Za nimi pak tasičtí skláři. Každý si dal svá 2 – 3 piva a nějakou svačinku, o které si dnes můžeme nechat jen zdát. V dnešní době je neuvěřitelné, že v bohdanečské hospodě byl výběr mezi jaternicemi, tlačenkou, špekáčky, párky, sekanou a salámem.

Z mých klukovských let mám na toto setkání jednu nezapomenutelnou vzpomínku. Často jsem stonal – při jedné takové nemoci přišel k mé postýlce tehdejší skutečný sklář – umělec, Ludvík Brož, vytáhl z kapsy skleněnou figurku čerta, podal mi ji a řekl: „Franto, když se uzdravíš, přinesu Ti k němu Káču – a přinesl. Dnes z nich mám jenom torza, ale když se na ně podívám, vzpomenu si na Ludvíka a mám slzy v očích.

Tato výplatní setkání končila za zpěvu účastníků a loučení nebrala konce.

Veselé bývaly i oslavy jmenin – křestní jména z velké části byla tehdy určována převážně z oblasti obecně známých světců. Tomu byly poplatné oslavy. Oslavenci se oblékli do svátečních šatů a vydali se na mši svatou, která byla na počest tohoto svátku sloužena. Po vykonané pobožnosti se oslavenci odebrali k té veselejší části oslavy – do hospody. Většinu oslavenců představovali muži zralého věku, tehdy většinou veteráni 1. světové války. Při těchto oslavách se tenkrát pil 12. stupňový ležák, nebo žitná od Havlínů z Ostrova. Zábava stoupala úměrně vypitému množství alkoholu. Jako kluk zvědavý jsem pozorně naslouchal historkám z bojišť První světové války. Až mnohem později jsem si uvědomil, že jsem od těchto veteránů nikdy neslyšel slovo chvály na tatíčka Masaryka. Zato všichni s láskou a dojetím vzpomínali na staříckého císaře pána i přesto, že je povolal do války. Snad to bylo proto, že tehdy lidé spolu žili v míru a pokoře bez zášti a štvání, kterým moderní doba říká politika.

Některé oslavy končily tragikomicky. Stalo se, že se do takové partičky připlétl člověk, také oslavenec, který žil pokorně podle Písma svatého, asistoval při různých pobožnostech, předříkával na procesích, alkohol snad nikdy neokusil. Povíдалo se, zpívalo a také trochu pilo. Tento dobrý člověk si také – aby snad neurazil – trochu „cucnul“ – a to neměl. Nebyl trénovaný. V povznesené náladě se vydal k domovu v sousední vsi. Jaká to byla radost jeho zeti, který skleničku nikdy neodmítnul, a často mu za to bylo spíláno, když mohl svého tchána přivítat: „Tady vidíte, dědo, co já musím vytrpět cestou domů a vy mi potom doma ještě spíláte.“ O veselé příhody starých jmenovců nebyla nouze.

Starý Herodes – od potoka vyprávěl, jak denně chodil pěšky do Kutné Hory, kde se učil ševcovině. Starý pan Jůna od potoka, řečený Kosík rád vyprávěl historky z jeho práce ve Vídni na téma „Náš vídeňskej krejčí“. Později měla Bohdaneč i jiné borce. Známy chodec Matlach chodil za války denně pěšky na stavbu dálnice

k Dolním Kralovicím. Později, v padesátých letech minulého století chodil pěšky do Tábora, kde jeho syn Karel sloužil u tankistů. Prý tam bylo špatné spojení.

Při jedné oslavě jsem slyšel vyprávění o tom, proč žena na bohdanečském pomníku padlým držíc za ruku chlapečka a cloníce si rukou oči hledí k východu a pod ní je nápis ZDA SE VRÁTÍ? Prý, protože vyhlíží manžela, který je vedle v hospodě. HANBA!!

Své kouzlo měly i běžné neděle. To se lidé oblékli do „svátečního“ a vydali se na mši svatou. Hlavní mše svatá bývala od 10. hodin dopoledne. Do Bohdanče na mši chodili věřící z Bělé, Tasic, Třebětína, Chlístovic, Machovic, Kotoučova, Ostrova, Řeplic, Prostřední vsi, Šlechtína a z Vickovic.

Ženy se scházely před kostelem, muži před hospodou, která tehdy nebyla utopená pod silnicí. Z kostela se muži trousili hned po kázání – to mělo svůj důvod – muž, který byl na mši svaté musel doma referovat jaké bylo kázání, aby prokázal, že byl opravdu v kostele. To vysvětluje, proč po skončení kázání chlapi opouštěli chrám Boží, aby to ještě stihli do hospody.

Jako kluk jsem rád před hospodou poslouchal moudra starých usedlíků, jako: „Tak co, Tvrdík, už ste vosel?“ „Vosel, vosel“ dí Tvrdík. Nebo: „Co myslíte, bude pršet?“ „Mno, mohlo by, ale nemusí.“ – dí souseď.

Když dlouho nepršelo: „Uschneme!!“

Když pršelo: „Shnijeme!!“

Před polednem se hospoda vyprázdnila, chlapi spěchali k obědu. Poslední odcházel hospodář Karel Vosáhlo ze Sáhů – komu by se chtělo do toho kopce!

F. Z.

Nabízené odpovědi k snadnějšímu studiu náboženství ke straně 10

1. Na charismatické postavy soudců.
2. Organizovaní proroci, kultičtí proroci, proroci na královském trůně, proroci opozice a píšící proroci.
3. Proroci opozice.
4. Tak praví Hospodin; Stalo se ke mně slovo Hospodinovo.
5. Že prorok zprostředkovává svým posluchačům Hospodinovo slovo.
6. Boží slovo je jako událost, která se dotýká lidského života.
7. Prorok je ten, kdo žije v opravdovém a živém vztahu s Bohem, kdo naslouchá jeho slovu a jeho slovo zvěstuje ostatním lidem.
8. Svým současníkům.
9. Protože Boží slovo je trvale platné a uskutečňuje se v každém okamžiku dějin.
10. 4
11. Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiel, Daniel.
12. V letech 740-520.

13. V letech 622-586.
14. Od roku 593.
15. Kněz, kolem kterého se shromažďují přesídlenci v Babylónském zajetí – začátek synagogálního shromáždění; kněžská třída nabírá na vlivu.
16. Příběh z období helenizace židovského národa (167) je zasazen do období Babylónského zajetí.
17. 12.
18. Ozeáš, Joél, Amos, Abdiáš, Jonáš, Micheáš, Nahum, Abakuk, Sofoniáš, Ageus, Zachariáš, Malachiáš.
19. Podle tématu, nebo podle „hlavního“ proroka.
20. Samuel, Nátan, Eliáš, Elizeus...
21. Že i my máme povinnost hlásat Boží slovo tomuto světu, a to svým životem a svým slovem.
22. Svým životem naprosto nutně za všech okolností a svým slovem naprosto nutně za určitých okolností.

ZPRÁVY Z KNIHOVNY

7. Noc s Andersenem v Bohdanči – úvodem roztančená, pak expedice z pohlednice a hry, čtení a zábava

Letošní, celorepubliková akce, na podporu dětského čtení, Noc s Andersenem, s přesahem do zahraničí, v pořadí již sedmá v Bohdanči, se konala v pátek, 8. dubna 2016. Název, Expedice z pohlednice, podle nové knihy pro děti, byl daný Městskou knihovnou v Uherském Hradišti, která začala tradici nocování v knihovnách a která celou akci zaštiťuje.

Tradiční program jako hry, soutěže, malování, povídání, představení oblíbené

knihy každého malého spáče, půlnoční přípitek šampaňským, jsme doplnily také novou knihou Expedice z pohlednice, kterou jsme pro tento účel do naší knihovny zakoupily a kterou jsme malým anderseňákům také představily.

Hlavním letošním programem v Bohdanči byla akce, která byla pro děti překvapením a kterou jsme nazvaly Bohdanečské mini star-dance. Inspirovala nás oblíbená soutěž v televizi a tak jsme již v lednu v knihovně přemýšlely, jak nápad zrealizujeme. Pozvat účastníky Star-dance by bylo asi komplikované a tak nás

napadlo oslovit nejbližší taneční školu Antonína a Jany Novákových z Kutné Hory, která vyučuje tance jak v Kutné Hoře a okolí, tak i v Ledči nad Sázavou a do které jsme kdysi obě knihovnice také chodily na taneční 😊. Po předchozí komunikaci s majitelem, panem Novákem, ohledně programu, jsme dohodli termín, protože program taneční školy je doslova nabitý a není snadné do jejich plánů vměstnat další akci.

V pátek, 8. dubna se děti se scházely do připravených a zútulněných prostor nad knihovnou od 19.00 asi do 19.30, odložily si svá zavazadla, odevzdaly přihlášky a po 19.45 jsme se všichni vypravili do místní sokolovny, kde na nás již čekala knihovnice Marta Holubová a naši letošní hosté, kteří byli překvapením. Poté co si děti zabraly místa na sedačkách po straně sálu a dospělí návštěvníci, maminky, babičky a ti, co se přišli podívat, také usedli, začal program plně v režii Taneční školy Novákových, aparatura s přehrávačem hudby a mikrofon byly připravené a vše mohlo vypuknout.

zleva: Bára Nováková a Roman Tvrdík, Tomáš Cimr a Veronika Nováková

Úvodem pan Novák všechny přivítal a nastínil, jaký program pro nás připravili. Nejprve se měly děti naučit jednoduchý tanec, kde nebylo třeba být spárovaný, takže se každý učil sám za sebe. Tanec přišly nejprve předvést dva taneční páry této taneční školy – Veronika Nováková a Tomáš Cimr a Barbora Nováková a Roman Tvrdík. Tanečníci vešli do sálu v nádherných kostýmech a to včetně taneční obuvi, krásně upraveni, nalíčení a hlavně – usměvaví, takže všechny přítomné doslova oslnili svým zjevem. Poté co spolu s panem Novákem předvedli kroky a tanec, pozvali děti na parket a děti se pokusily nejprve naučit se kroky, potom pokračovaly znovu, ale s hudbou. Bylo třeba poněkud zrychlit a ne každý všechno

stíhal – vnímat hudbu, držet rytmus, šlapat kroky, poslouchat počítání kroků a doby od pana Nováka, sledovat ho a jeho tanečníky, správně se otáčet, stát rovně, tlesknout do rytmu a ještě se usmívat 😊, navíc parkety docela klouzaly, takže to občas někomu uklouzlo a spadl, přesto se ale rychle zvedl a statečně pokračoval dál 😊. Tanec si mohli zkusit i přítomní dospělí, nebo návštěvníci.

Když si děti tanec odzkoušely, předali jim tanečníci připravené pamětní listy na Noc s Andersenem. Pan Novák také představil jednotlivé tance a svoji taneční školu. Pro děti měl připravenou soutěž o tančení a tancích a tak několik dětí, které se orientovaly, měly přehled, nebo dávaly pozor, o čem pan Novák během večera

mluvil, když představoval tance standartní a latinskoamerické; vyhrálo dvě s prezentací Taneční školy Antonína a Jany Novákových, nebo volné vstupenky na taneční soutěž v Kutné Hoře, v Lorci.

Během povídání se již připravily oba přítomné páry a každý z nich zatančil ukázkou známých tanců – standartních a latinskoamerických. Nejprve začal pár Veronika Nováková a Tomáš Cimr s krásným waltzem a pak pokračoval pár Bára Nováková a Roman Tvrdík, kteří tančili tanec cha-cha. Páry se střídaly a zatančily ještě valčík, tango, jive, rumbu, paso-doble, foxtrot, slowfox, quickstep.

Mezi tím si tanečníci vyměnili kostýmy, takže po krásné červené róbě na standartní tanec Veroniky Novákové a světle zeleném kostýmu se stříbrnými flitry Báry Novákové přišly obě tanečnice ve žlutých kostýmech, zdobených opět lesklými flitry, ozdobami a k tomu i taneční obuv. Také tanečníci si vyměnili fraky a kostýmy a opět pokračovali další sérií tanců, které zatančili jak s dokonalostí, tak s lehkostí a úsměvem. Obdivovali jsme krásu a ladnost pohybu, rytmus, kostýmy, taneční obuv i šperky, líčení a úpravu vlasů u tanečnic a také samozřejmost, s jakou tančili a s jakou nám předvedli své umění. Oba páry mají a je nutné napsat – po právu, již medaile a ocenění za své výkony a svá vystoupení. Tím, že si děti mohly samy na začátku vyzkoušet jednoduchý tanec, pak dokázaly asi lépe ocenit výkony přítomných hostů – tanečníků. Všechny nás jejich tance a provedení uchvátily a moc se nám všechno v sokolovně líbilo.

Nakonec jsme jim za jejich program zatleskali a děti, které ten večer vyhrály nějaké ceny, předaly přítomným párům pamětní záložky na Noc s Andersenem, propagační leták o Bohdanči a čokolády. Přítomní poté s páry ještě chvíli besedovali,

obdivovali jejich kostýmy, líčení, také tance. Mezi tím se pan Novák poté, co sbalil aparaturu, rychle rozloučil a odjížděl na další akci. Tanečníci, spolu s jednou maminkou se přesunuli s námi do prostor nad knihovnou, kde strávili s našimi

anderseňáky ještě asi 2 hodiny, povídáním a hrami. Pro zajímavost: na otázku zda si dokáží zatančit třeba na plese s někým, kdo není profesionál a neumí dokonale kroky – odpověděli, že ano, ikdyž na plesech nebývá taková hudební pestrost a nejvíce se tam hraje jive, nebo rockenrol.

Dále pokračovala Noc s Andersenem jako obvykle, někdo se stačil alespoň trochu vyspat, někdo nespal do svítání. Ráno se děti nasnídaly, pomalu si sbalily své věci a s rodiči, nebo samotné se vydaly domů, kde pak asi ještě dospávaly, co během Noci s Andersenem zameškaly ☺

I tato Noc s Andersenem se povedla a líbila, zejména program v sokolovně okouznil svoji krásou, vše máme zachyceno na fotkách a na několika videích, odkazy na ně jsou na stránkách Obecní knihovny Bohdaneč pro vzpomínku ☺.

Velmi děkujeme Taneční škole Antonína a Jany Novákových z Kutné Hory, panu Novákovi, Veronice Novákové a Tomáši Cimrovi, Báře Novákové a Romanovi Tvrdíkovi, také rodičům tanečníků, kteří je přivezli, za to, že si našli ve svých nabitých diářích čas a neodmítli netradiční dětskou akci, mimo město, v malé sokolovně.

Poděkování patří všem, kteří se na Noci s Andersenem nějak podíleli: nejprve samozřejmě dětem - anderseňákům, jejich rodičům, dále Taneční škole Novákových, Obecnímu úřadu v Bohdanči, Sokolu Bohdaneč, místní akční skupině MAS Lípa pro venkov, Sázavanetu za poskytnutí internetu do prostor na patře, Anně Holubové za notebook, Městské knihovně v Praze na Mariánském náměstí, knihovnici Martě Holubové, Evě Tvrdíkové, Ivance Štovičkové a také sousedům, kteří bydlí v okolí knihovny, které možná zábava v průběhu Noci s Andersenem občas rušila – omlouváme se tímto dodatečně ☺.

Těší nás, že se akce povedla, dětem líbila, protože hlavně pro ně se připravila a jim měla něco dát a něco nového a krásného představit a případně je nasměrovat k tomuto úžasnému koníčku, který přináší radost, krásu a také udržuje fyzickou kondici.

S odstupem času, kdy akce ještě doznívala ve vzpomínkách, v diskuzích, na webu knihovny a facebooku fotkami a příspěvky, lze napsat, že se opět povedla, dětem se líbila, což nás těší a motivuje vymyslet něco dalšího, zajímavého pro příští Noci s Andersenem a pro další akce v naší knihovně, o kterých se dozvíte jak z letáčků, tak z emailů, nebo webových stránek knihovny, či facebooku.

Naše knihovna je otevřena každou sobotu od 9. – 11. hodin a těšíme se na všechny návštěvníky a čtenáře, pro které máme připraveno množství zajímavých knih ze všech možných žánrů!

Všichni jste srdečně zváni! ☺

(Marta Holubová, knihovnice, Anna Holubová, Obecní knihovna Bohdaneč)

MODLITBY ZA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ

se budou konat

 v neděli, 30. října 2016, během bohoslužby, v 9.45

vaše přímlyvy za zemřelé můžete před mší dát jako vždy, do připravené krabičky kostele, vzadu na stolku, nebo předat panu kostelníkovi, Josefu Holubovi

 na hřbitově v Bohdanči proběhne ve středu, 1. listopadu 2016, odpoledne od 16.00,

vzpomínkové, modlitební setkání, opět spolu s p. farářem, za všechny věrné zemřelé a poté se přesuneme do bohdanečského kostela, kde proběhne večerní bohoslužba, na které se ještě jednou budou číst přímlyvy za vaše zemřelé.

Krátce....

- ☼ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde opět na podzim, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích,
- ☼ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí,
- ☼ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány,
- ☼ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně, naleznete k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a v Bělé,** v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu- kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna,
- ☼ **časopis je také v elektronické podobě na internetových stránkách farnosti Bohdaneč www.farnostbohdanec.estranky.cz**
- ☼ **poděkování za tisk a sešití tohoto čísla patří Obecní knihovně Bohdaneč.**

UPOZORNĚNÍ, pro zapsání vašich intencí, mší - je třeba zajít přímo za panem farářem, který vám mši zapíše. V sakristii je stolní kalendář a rozpis, kam se tyto informace mohou pro lepší přehled rovněž zapisovat. Informace se již neopisují z předešlého roku, jak doteď, ale je třeba si mši vždy zvlášť nechat zapsat.

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: P. Mgr. Stanislav Tomšíček

Mobil: +420 732 513 972

Telefon: +420 327 591 170

E-mail: rkfzbraslavice@gmail.com

www. farnostbohdanec.estranky.cz

Kostelník v Bohdanči: **pan Josef Holub**

Kostelník v Třebětíně: **pan Miroslav Petrus**

Kostelník v Michalovicích: **pan Josef Laudát**

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.45 Mše svatá	Bohdaneč
Středa	18.00 Mše svatá	Bohdaneč
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Třebětín
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

články a příspěvky vítány

Redakční rada: P. Mgr. Stanislav Tomšíček

Bc. Anna Holubová a další externí autoři a přispěvatelé článků

Kontakt: redakcefarnihocasopisu@seznam.cz